

Sygn. akt II K 749/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Żurawski

Protokolant Katarzyna Małolepsza

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Świdnicy **J. J. (1)**

po rozpoznaniu dnia 02.10.2013r., 08.01.2014r., 15.01.2014r. i 17.02.2014r. sprawy karnej

T. L. (1)

ur. (...) w M.

syna J. i J. z domu W.

I. F. (1) z domu S.

ur. (...) w Ś.

córki M. i I. z domu D.

oskarżonych o to, że:

1. wspólnie i w porozumieniu w okresie od dnia 14 grudnia 2009 roku do dnia 15 lutego 2010 roku w Ś., woj. (...) usiłowali doprowadzić Powiatowy Urząd Pracy w Ś. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 18.000,00 zł poprzez zawarcie przez T. L. (1) z w/wym. urzędem umowy o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej oraz przedłożenie wniosku potwierdzającego wykorzystanie środków zgodnie z umową wraz z fakturami stwierdzającymi nieprawdę o numerach (...) oraz 06/01/2009, a potwierdzającymi rzekomy zakup od nieistniejącej firmy (...) artykułów mających służyć do prowadzenia działalności gospodarczej, których tekst, jak również tekst wniosku z dnia 15 lutego 2010 roku został wypisany przez I. F. (1), lecz zamierzonego celu nie osiągnęli w skutek czynności kontrolnych Powiatowego Urzędu Pracy,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk oraz art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

2. wspólnie i w porozumieniu z nieustalona osobą w okresie od 29 grudnia 2009 roku do dnia 6 stycznia 2010 roku podrobili faktury VAT nr (...) wystawione rzekomo przez P.P.H.U. (...) tj. firmę należącą do A. K., która to firma w owym czasie już nie istniała i posłużono się nimi jako autentycznymi, **tj. o czyn z art. 270 § 1 kk**

I. oskarżonych **T. L. (1) i I. F. (1)** uznaje za winnych tego, że w okresie od 14 grudnia 2009r. do 15 lutego 2010r. w Ś. wprowadzając w błąd Powiatowy Urząd Pracy w Ś. co do rzekomego zakupu od nieistniejącej firmy (...) artykułów mających służyć w prowadzeniu działalności gospodarczej doprowadzili Powiatowy Urząd Pracy w Ś. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 18.000 złotych na skutek zawarcia przez T. L. (1) z Powiatowym Urzędem Pracy w Ś. umowy o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej poprzez przedłożenie wniosku potwierdzającego wykorzystanie środków zgodnie z umową wraz z fakturami stwierdzającymi nieprawdę o numerach(...)oraz (...), tj. występku z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza im kary:

- **T. L. (1)** – 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
- **I. F. (1)** – 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie wyżej wymierzonych oskarżonym **T. L. (1) i I. F. (1)** kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres:

- **T. L. (1)** – 3 (trzech) lat próby,
- **I. F. (1)** – 2 (dwóch) lat próby;

III. w ramach czynu opisanego w punkcie 2 części wstępnej wyroku na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 kpk postępowanie karne wobec oskarżonych **T. L. (1) i I. F. (1)** umarza;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17.1 ust. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżoną **I. F. (1)** od ponoszenia kosztów sądowych w tym opłaty, zaliczając wszelkie poniesione tymczasowo wydatki na rachunek Skarbu Państwa, na podstawie art. 626 § 1 kpk i w zw. z art. 627 kpk zasądza od oskarżonego **T. L. (1)** na rzecz oskarżyciela subsydiarnego Powiatowego Urzędu Pracy w Ś. zwrot kosztów postępowania w kwocie **150** (stu pięćdziesięciu) złotych, oraz na podstawie art. 2.1 pkt 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie **180** (stu osiemdziesięciu) złotych; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. Z. kwotę **703,92** (siedmuset trzech złotych dziewięćdziesięciu dwóch groszy) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. F. (1) prowadziła działalność gospodarczą w formie firmy rachunkowej. W ramach działalności firmy współpracowała m.in. z żoną T. L. (1), który reprezentował firmę żony wobec firmy (...). T. L. (1) przy okazji tej współpracy zwrócił się do I. F. (1) o odpłatne przygotowanie wniosku o przyznanie środków na podjęcie przez niego działalności gospodarczej. I. F. (1) zgodziła się na to i wyjaśniła T. L. (1) jak wygląda procedura przygotowania wniosku i jakie są niezbędne do tego dokumenty. Oskarżony T. L. (1) opowiedział I. F. (1) jaką inwestycje chce zrobić a ona na tej podstawie sporządziła biznes plan.

T. L. (1) złożył wniosek z dnia 30.09.2009r Do Urzędu Pracy w Ś. i w dniu 14.12.2009r podpisano z nim umowę o przyznanie środków na działalność gospodarczą, a także stosowne środki w kwocie 18 000 zł zostały przekazane na konto T. L. (1).

Po nabyciu urządzeń niezbędnych do prowadzonej działalności przez T. L. (1), zgodnie z ustaleniami w/w umowy miało nastąpić rozliczenie dotacji. T. L. (1) przyniósł I. F. (1) nie wypełnione druki faktur, podbite imienną pieczęcią firmową firmy PPHU (...) i podpisane parafą oraz zażądał aby I. F. (1) wypełniła druki faktur zgodnie z wykazem na kartce, którą jej przedłożył. I. F. (1) miała także wyczytać w oparciu o przekazany jej wykaz podatek Vat i inne płatności netto. Na pytanie I. F. (1) skierowane do T. L. (1), kto wystawił przedłożone jej faktury T. L. (1) oświadczył, że wystawcą jest jego dobry znajomy. W dniu 15 lutego 2010r T. L. (1) złożył w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ś. m.in. dwie faktury tj. (...) z 29.12.2009r oraz (...) z 24.01.2010 mające potwierdzać dokonanie zakupów zgodnie z umową z dnia 14.12.2009r celem dokonania rozliczenia przekazanych mu środków finansowych.

Kontrolujący wykonanie umowy z T. L. (1) Kierownik w Urzędzie Pracy P. S. (1) powziął wątpliwości co do rzetelności przedłożonej przez T. L. (1) dokumentacji, a także wartością sprzętu który zgodnie z przedłożoną fakturą miał zakupić T. L. (1). P. S. (1) zlecił stosowną kontrolę tej sprawy inspektorowi Urzędu Pracy A. E. (1).

W ocenie A. E. (1) sprzęt figurujący na fakturze pochodził z lat 90 ubiegłego wieku i był w jego ocenie za drogi. Do firm wystawców faktur skierowano wobec powyższego pisma z zapytaniem czy przeprowadzono widniejące na

fakturach transakcje. Dwie firmy udzieliły odpowiedź stwierdzając, iż jest wystawcą okazanych faktur jednak w swojej działalności nie używały pieczętki „zapłacono gotówka”. Co do faktur nr (...) z 29.12.2009r oraz (...) z 24.01.2010, po sprawdzeniu w Urzędzie Miejskim w S. ustalono, iż przedsiębiorstwo PPHU (...) nie funkcjonuje albowiem działalność przedsiębiorstwa została zlikwidowana a właściciel ma orzeczonego zakaz prowadzenia działalności gospodarczej. W obliczu powyższych ustaleń T. L. (1) nie poddał się stosownej kontroli i na żądanie okazania zakupionego sprzętu oświadczył, że „teraz nie ma czasu” a sprzęt można oglądać w innym terminie. W tym stanie rzeczy A. E. (1) sporządził stosowny protokół, który po podpisaniu przez T. L. (1) został przekazany Kierownictwu Urzędu Pracy w Ś..

W dniu 26 maja 2010r Powiatowy Urząd Pracy w Ś. złożył zawiadomienie o przestępstwie oszustwa a w dniu 12.07.2010r, Prokurator Rejonowy w Świdnicy wszczął śledztwo w tej sprawie, które zakończył dwukrotnym umorzeniem postępowania przygotowawczego, przedzielonym orzeczeniem sądu z dnia 13.04.2012r / **k - 375** / tj, postanowieniami o umorzeniu w dniu 30.11.2011r / **k - 360** / i 01.06. 2012 / **k - 402** / - odpowiednio; wobec braku ustawowych znamion przestępstwa, oraz wobec braku dostatecznych dowodów na popełnienie przez podejrzanych zarzuczanych im czynów.

W tym stanie rzeczy Powiat (...) - Powiatowy Urząd Pracy wniósł subsydiarny akt oskarżenia p-ko I. F. (1) i T. L. (1) do Sądu Rejonowego w Świdnicy.

Dowody:

wyjaśnienia I. F. k; 127-128, i / **IDS. 668/12**

wniosek o podjęcie działalności k; 6-8; / **IDS. 668/12** /

faktury k; 29-30; / **IDS. 668/12** /

wykaz T. L. k; 31-32; / **IDS. 668/12** /

opinie grafologiczne k; 291-302, 384-399/ **IDS. 668/12** /

zeznania A. E. k; 162-163, / **IDS. 668/12**

zeznania P. S. k; i 54-56 / **IDS. 668/12**

Oskarżona **I. F. (1)** w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do zarzuczanych jej czynów i skorzystała z przysługującego jej prawa do odmowy składania wyjaśnień. W toku postępowania sądowego I. F. (1) nie przyznała się do zarzuczanego jej czynu i wyjaśniła, że w firmie, którą prowadziła rozliczała dokumenty księgowe dla żony oskarżonego J. L.. Wszystkie dokumenty przynosił jej oskarżony T. L. (1) bo to on reprezentował firmę swojej żony wobec firmy oskarżonej I. F. (1). To oskarżony T. L. (1) zwrócił się do I. F. (1) o odpłatne przygotowanie wniosku o dofinansowanie. I. F. (1) zgodziła się na to i wyjaśniła T. L. (1) jak wygląda procedura przygotowania wniosku i jakie są niezbędne do tego dokumenty. Oskarżony T. L. (1) opowiedział I. F. (1) jaka inwestycje chce zrobić a ona na tej podstawie sporządziła biznes plan. Po podpisaniu stosownej umowy nastąpiło rozliczenie dotacji a T. L. (1) przyniósł oskarżonej nie wypełnione faktury podbite imienną pieczętką firmową i zażądał aby I. F. (1) wypełniła druki faktur zgodnie z wykazem na kartce, która T. L. (1) przedłożył I. F. (1). Miała ona także wyliczyć w oparciu o przekazany jej wykaz podatek Vat i inne płatności netto. Na pytanie I. F. (1) T. L. (1) oświadczył, że wystawcą faktur jest jego dobry znajomy.

W toku postępowania sądowego powzięta wątpliwość co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonej I. F. (1) która poddaniu badaniom przez biegłych lekarzy psychiatrów. Biegli w opinii z dnia 11.08.2013r stwierdzili, że I. F. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną, niedorozwój umysłowy ani inne krótkotrwałe zaburzenie czynności psychicznych. U oskarżonej stwierdzono objawy zespołu uzależnienia od alkoholu i leków. W chwili czynu oskarżona posiadała w pełni zachowaną zdolność rozumienia znaczenia swoich czynów i pokierowania swoim postępowaniem, zdaniem biegłych nie zachodzą wobec niej warunki określone w art. 33 § 1 i 2 kk

I. F. (1) była już uprzedni karana za przestępstwo podobne.

Oskarżony **T. L. (1)** w toku postępowania przygotowawczego stwierdził, że nie przyznaje się do zarzucanego mu czynu a poprzednio składane zeznania podtrzymuje „wiedząc, że nie mogę być brane pod uwagę”. W toku postępowania sądowego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że druk faktury wypełniony, podpisany i opieczetowany dostał od pewnego pana, który likwidował sklep i w garażu miał wiele rzeczy, którymi zainteresowany był T. L. (1). T. L. (1) dał temu mężczyźnie kwotę 200 zł jako zaliczkę na poczet zakupu interesujących go towarów. Mężczyzna dał T. L. (1) wentylator i więcej się nie pojawił, poprzestał na obietnicy dostarczenia T. L. (1) potrzebnych mu rzeczy. T. L. (1) zaznaczył, że to ten mężczyzna wypełnił treść faktury nazwami rzeczy, których zakup faktura ta miała dokumentować.

Oskarżony T. L. (1) nie był dotychczas karany:

Dowody:

wyjaśnienia I. F. k; 127-128 i 352 / **IDS. 668/12** /

wyjaśnienia T. L. k; 128-129 i 325 / **IDS. 668/12** /

opinia sądowo - psychiatryczna k; 116-120;

informacje z K. k; 140,142,

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie miał wątpliwości co do winy i sprawstwa oskarżonych co do przypisanych im czynów. W ocenie sądu materiał dowodowy sprawy w tym zakresie jest bezsporny, i wynika przede wszystkim z niebudzących wątpliwości wyjaśnień I. F. (1) złożonych przed sądem oraz dowodów z dokumentów / umowa, faktury, wykaz T. L. / oraz opiniach grafologicznych /.

Zdaniem sądu wyjaśnienia I. F. (1) w całości zasługują na wiarę. Są one konsekwentne, logiczne i spójne z pozostałym materiałem dowodowym a przede wszystkim z opinią grafologiczną. Ustalenia sądu w najdrobniejszych szczegółach znajdują odzwierciedlenie w wyjaśnieniach oskarżonej.

W przeciwieństwie do wyjaśnień I. F. (1) wyjaśnienia T. L. (1) są wysoce niewiarygodne i nielogiczne. Wyjaśnienia te w ocenie sądu pozbawione są wręcz jakiegokolwiek sensu, zwłaszcza gdy zważy się na wiek oskarżonego, wykształcenie oraz to, iż zajmował się on reprezentowaniem interesów swojej żony. Treść wyjaśnień oskarżonego L. nie przystaje do ustalonej w niniejszej sprawie rzeczywistości.

T. L. (1) przeczy oczywistym faktom, które zostały bezspornie ustalone, np. treść opinii biegłego grafologa w połączeniu w tym zakresie z wyjaśnieniami I. F.. Przed sądem, na jednej z ostatnich rozpraw oskarżony „przypomnił” sobie jednak, że to ten „mężczyzna” który dał mu faktury także własnoręcznie je wypełnił - co nie okazała się także prawda w obliczu wyżej przedstawionych dowodów. Oskarżony twierdzi także, iż gdy dowiedział się, że faktury są „trefne”, bo „ten mężczyzna nie przyszedł” to zwrócił pieniądze „na drugi dzień wraz z odsetkami” / **k - 129** /. Tymczasem faktury zostały wystawione w grudniu 2000r a zawiadomienie o przestępstwie złożono w dniu 16.06.2010r. T. L. (1) nie potrafił także rzeczowo wyjaśnić dlaczego złożył w Urzędzie Miasta fakturę na kwotę 11496,88 zł skoro wypłacił niustalonemu mężczyźnie jedynie zaliczkę w kwocie 200 zł. Z powyższych względów sąd uznał wyjaśnienia T. L. (1) za całkowicie niewiarygodne.

Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego A. K. zeznał, że istotnie prowadził w latach 1994 i 2001r prowadził działalność gospodarczą pod firmą PPHU (...), lecz z uwagi na nierentowność zlikwidował sklep. Świadek oświadczył także, iż nie zna T. L. (1) i nigdy nie wystawiał mu żadnych faktur, po okazaniu świadkowi faktur, którymi posługiwał się T. L. (1) świadek stwierdził, że nie wystawiał tych faktur a podpis na nich nie jest jego podpisem. A. K. zeznał, że w trakcie prowadzonej działalności gospodarczej wystawiał faktury na komputerze a nie ręcznie. A.

K. dopuścił możliwość, iż nieustalona osoba posłużyła się pieczętkami, które mu skradziono o czym zawiadomił właściwą jednostkę Policji / **k - 120, I Ds. 668/12** /.

Wersja zdarzenia opisywana przez I. F. (1) znajduje pełne potwierdzenie w opinii biegłego grafologa. W opinii grafologicznej z dnia 02.06.2011r biegły stwierdził m.in. iż pismo ręczne na fakturach Vat z dnia 29.12.2009r i 24.01.2010r pochodzi z ręki oskarżonej I. F. (1). Podpisy - parafy na tych fakturach nie są autentycznymi podpisami A. K. / **k 291 - 302** /. W opinii uzupełniającej z dnia 31.05.2012 biegły stwierdził m.in, że druk wniosku o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej z dnia 30.08.2008r wypełniła I. F. (1) , natomiast podpis na nim złożył T. L. (1) / **384 - 389** /.

Zeznania innych świadków przesłuchanych w toku postępowania przygotowawczego, poza świadkami zeznającymi przed sądem oraz zeznaniami świadka A. K. nie wnosily niczego istotnego do postępowania albowiem dotyczyły pobocznych kwestii dla sprawy. Zważywszy należy, iż w części materiał dowodowy dotyczył faktur i transakcji, które nie były kwestionowane a świadkowie zeznawali także, co do okoliczności w jakich T. L. (1) poszukiwał żyrantów dla potrzeb złożenia wniosku o dofinansowanie własnej działalności gospodarczej lub co do działalności gospodarczej świadka A. K..

Co do kwalifikacji prawnej:

Oskarżyciel subsydiarny zarzucił oskarżonym czyny z art. 13 § 1 kk oraz 286 § 1 kk i 297 § 1 i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk a także z art. 270 § 1 kk. W ocenie sądu kwalifikacja prawna zaproponowana przez oskarżyciela nie była właściwa. Z uwagi na treść art. 49. § 1. zgodnie z którym „pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo” oraz art. 330 § 2 kpk, przy uwzględnieniu treści art. 297 § 1kk i 270 § 1 kk sąd uznał, iż odnośnie czynów z art. 297 § 1 kk i 270 § 1 kk Powiatowy Urząd Pracy w Ś. nie może korzystać z uprawnień pokrzywdzonego albowiem pokrzywdzonym bezpośrednio przestępstwem nie jest.

Jak wynika z poglądów doktryny odnośnie czynów o których mowa w art. 297 § 1kk i 270 § 1 kk Przedmiotem ochrony omawianych przepisów jest: „publiczne zaufanie do dokumentów, a ściślej mówiąc do ich autentyczności i rzetelności, co stanowi podstawowy warunek pewności obrotu prawnego Przedmiotem ochrony są również te prawa i stosunki prawne, których istnienie lub nieistnienie dany dokument stwierdza / **art. 270 kk** / oraz - „postępowanie prowadzące do uzyskania kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, elektronicznego instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego Ochronie podlegają też same instytucje kredytu itd. W wypadku popełnienia czynu na szkodę organu lub instytucji dysponującej środkami publicznymi ochronie podlega także prawidłowość gospodarowania mieniem państwowym”. Sąd uznał zatem, iż w sprawach dotyczących przestępstw przeciwko dokumentom i tzw. oszustwa kapitałowego interesy pokrzywdzonego czyli Skarbu Państwa reprezentuje Prokurator a nie przedstawiciel stosownej jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa np. Urząd Pracy, która jedynie wykonuje zleczone czynności z zakresu administracji państwowej.

W tym stanie rzeczy sąd uprzedził strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonym w pkt. I a.o. na czyn z art. 286 § 1 kk. i taki czyn przypisał im w części dyspozytywnej wyroku, zaś odnośnie czynu zarzucanego im w pkt. II aktu oskarżenia postępowanie umorzył.

Zgodnie z treścią art. 286 § 1 kk odpowiedzialności karnej podlega ten, kto „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania”. Przemysł to może być popełniano umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

Z ustalonego wyżej stanu faktycznego niezbicie wynika, iż zarówno I. F. (1) jak i T. L. (1) doskonale wiedzieli, że T. L. (1) ma zamiar przedłożyć w Starostwie Powiatowym w Ś. - Urzędzie Pracy faktur „in blanco”, które wypełniła według wskazań T. L. (1) / według wykazu / I. F. (1). Faktu wypełniania faktury „in blanco” pochodzącej „od dobrego

znajomego” według wskazań T. L. (1) nie można tłumaczyć inaczej niż zamiar posłużenia się przed Urzędem Pracy dokumentem podrobionym i potwierdzającym nieprawdę. Świadomość tego fakt posiadali obydwójce oskarżeni.

Zarówno T. L. (1) jak i I. F. (1) wiedzieli w jakim celu mają być te dokumenty przedkładane a to w celu uzasadnienia wydatków dotacji, które w rzeczywistości nie nastąpiły. Gdyby było inaczej to I. nie musiała by wypełniać faktur „według wykazu” T. L. (1), a T. L. (1) nie miałby powodu posługiwać się drukami faktur otrzymanymi „od dobrego znajomego” - przedstawiłby po prostu faktury za rzeczywiście zakupiony sprzęt.

Sposób działa sprawców dowodzi, że ich zamiarem było uzyskanie dotacji a następnie rozliczenie jej przy pomocy sfałszowanych faktur stwierdzających niedokonane zakupy a tym samym ukrycie niewydanych pieniędzy pochodzących z dotacji. Bez znaczenia dla oceny prawnej zachowania oskarżonych jest przy tym fakt, iż T. L. (1) ostatecznie zwrócił otrzymana od Urzędu Pracy dotację. Zważyć należy, iż zgodnie z treścią dyspozycji art. 286 § 1 kk jednym ze znamion przestępstwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej dla siebie lub innej osoby, tak więc I. F. (1) nawet nie musiała wiedzieć kto zachowa korzyść majątkową z niewydatkowanej dotacji.

Co do kary.

Wymierzając oskarżonym karę za przypisany im czyn sąd brał pod uwagę jako okoliczności łagodzące: uprzednią niekaralność T. L. (1) oraz przyznanie się w całości do zarzucanego czynu i złożenie wyczerpujących wyjaśnień przez I. F. (1). Innych okoliczności łagodzących sąd nie stwierdził. Nie uznano za okoliczność łagodzącą zwrotu dotacji dokonanego przez T. L. (1), bowiem zwrócił on ją z opóźnieniem i po wielu zabiegach ze strony pokrzywdzonego.

Za okoliczności obciążające sąd uznał uprzednią karalność I. F. (1), a po stronie T. L. (1) fakt, iż to on był inicjatorem i organizatorem przestępczego działania.

Analizując całokształt okoliczności sprawy sąd uznał, że istnieją warunki do orzeczenia kar pozbawienia wolności wobec obydwójga oskarżonych z zastosowaniem warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Pomimo znacznej ilości tego typu czynów na terenie całego kraju, kwota, która padła łupem sprawców nie była wysoka, została zwrócona w całości a dzięki postawie I. F. (1) szczegółowo wyjaśniono okoliczności sprawy. Zarówno wymiar wymierzonych oskarżonym kar pozbawienia wolności jak i okres próby na jaki zawieszono ich uwzględnia stopień zawinienia, każdego z oskarżonych jak i jego rolę w przestępstwie. Zdaniem sądu, odnośnie obydwójga oskarżonych istniała dodatnia prognoza co do przestrzegania przez nich w przyszłości porządku prawnego, pomimo orzeczenia wobec nich kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Analizując wszystkie okoliczności sprawy jak i zespół okoliczności łagodzących i obciążających sąd uznał, iż brak jest podstaw do uznania, iż w niniejszej sprawie mamy do czynienia z wypadkiem mniejszej wagi.

O kosztach postępowania sąd orzekł z uwzględnieniem sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonego T. L. (1) i I. F. (1).